

øget ulighed, og at regeringen ikke har tænkt sig at gøre noget ved det.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Nej, det er ikke kommet frem i dag. Det kan godt være, at hr. Per Clausen vil påstå det, men det er i hvert fald ikke noget, hr. Per Clausen kan bygge på de svar, jeg har givet – tværtimod.

Jeg har sagt, at Danmark er det mest lige samfund i verden, når det gælder indkomstfordeling. Jeg har også sagt, at det over tid går lidt op og ned med tallet for, om der er større eller mindre ulighed, og det er hovedsagelig knyttet til udviklingen i ejendomspriserne. I perioder går det lidt op, i perioder går det lidt ned, men det er under alle omstændigheder små krusninger, der ikke ændrer billedet af, at Danmark er det mest lige samfund.

Når hr. Per Clausen derfor påstår, at der bliver mere ulighed, må jeg altså sige, at hvis man kan gøre sådan nogle tal op på ét eller andet tidspunkt, så er det hovedsagelig knyttet til udviklingen i ejendomspriserne.

Regeringens politik sigter på at få folk i arbejde, og jo flere der kommer i arbejde, jo mere bidrager det til at mindske uligheden i samfundet, for det er altså bedre at have et job og få løn end at være på overførselsindkomst.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 7

7) Til statsministeren af:

Karen Hækkerup (S):

»Vil statsministeren oplyse, om der har fundet skriftlig kommunikation sted mellem Socialministeriet og Statsministeriet forud for socialministerens noget uventede tilbagetrækning af sine udtalte og gentagne ytringer om ulighed?«

Karen Hækkerup (S):

Jeg ønsker ikke at fortsætte debatten om ulighed i samfundet. Jeg ønsker i stedet at dreje fokus over på statsministerens håndtering af selve den misere, der var om ulighed. For jeg kunne sådan set lige så godt have spurgt ind til, hvordan statsministeren fungerer som leder, hvis vi havde diskuteret miljøministeren og Bilkasagen, hvis vi havde diskuteret kulturministeren og kulturkanonsagen, hvis vi havde diskuteret ministeren for familie- og forbrugeranliggender og hindbærsagen, eller hvis vi havde diskuteret Sø-

ren Pind og det forslag, han sammen med bl.a. Venstres finansordfører, Peter Christensen, fremkom med om de ti teser.

Jeg har med andre ord stillet spørgsmål om statsministerens ledelsesstil, fordi jeg faktisk mener, at det bør være sådan, at en minister eller et medlem af Folketinget skal have lov til at sige, hvad de mener.

Jeg kan godt være bekymret for, at ministre – og faktisk også menige folketingsmedlemmer i regeringspartierne i øvrigt – ikke tør sige, hvad de mener, fordi der er en ledelsesstil i regeringen, hvor alt skal godkendes af chefen; altså en autoritativ ledelsesstil, hvor der ikke er plads til individets selvstændige udfoldelse. Jeg vil gerne spørge: Mener statsministeren, at han fungerer som rollemodel, når han udøver den slags ledelsesstil?

Kl. 14.35

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det spørgsmål svarer jeg gerne på, selv om det er et ganske andet end det, der er stillet. Men udmærket, jeg kan også godt svare på det spørgsmål.

Jeg vil bare sige til fru Karen Hækkerup, at det er sådan, at en regering fungerer som et hele, at den fungerer som det, der med et fint ord hedder et kollegium. Det vil sige, at enhver minister udtaler sig på regeringens vegne. Derfor skal der jo være fuldstændig samklang mellem, hvad ministre siger i en regering, og det er så statsministerens opgave at sørge for det, hvis der bliver uklarhed om det. Det var der så her, og derfor var jeg nødt til at præcisere, hvad der er regeringens linje. En regering er ikke en studiekreds, det er en regering.

Karen Hækkerup (S):

Jeg er meget glad for, at statsministeren vil svare. Nu havde jeg forstået på statsministeren, at han var ved at være rimelig træt af de spørgsmål, der i øvrigt var om ulighed, og at han mente, at debatten var ved at være udtømt.

Jeg har spurgt til, om statsministeren havde rettet direkte skriftlig henvendelse til socialministeren med henblik på at få ministeren til at trække sin udtalelse om ulighed tilbage. Det spørgsmål er der i virkeligheden ingen grund til at stille i dag, fordi Politiken allerede har søgt aktindsigt og også har dokumenteret, at statsministeren rent faktisk ikke alene har forsøgt at præge socialministerens pressemeddelelse, men også decideret har været inde at rette i den og